

IZUTSUOV DOPRINOS ISLAMSKIM STUDIJAMA¹
IZUTSU'S CONTRIBUTION TO ISLAMIC STUDIES²

Sažetak

Tekst je prikaz knjige "Japanski doprinos islamskim studijama: naslijeđe Toshihika Izutsua otvoreno interpretaciji", Kuala Lumpur, IIUM Press, 2010.

Summary

The text is review of book "Japanese Contribution To Islamic Studies : The Legacy Of Toshihiko Izutsu Interpreted", Kuala Lumpur, IIUM Press, 2010.

Knjiga predstavlja kolekciju 19 tekstova o Toshihiku Izutsuu (井筒 俊彦 4. 5. 1914 – 1. 7. 1993), eseja s trodnevne međunarodne konferencije održane od 5. do 7. augusta 2008. godine u Kuala Lumpuru (the International Conference on Contemporary Scholarship on Islam: Japanese Contribution to Islamic Studies – The Legacy of Toshihiko Izutsu /CONSIST/).

Ovi eseji pokrivaju različita pitanja i teme koje su relevantne za Izutsuovo djelo, a koje se nižu od svjetonazora (*Weltanschauung*), filozofije, misticizma/sufizma, semantike, lingvistike, etike, pa do znanstvenog proučavanja religije. Također, tri članka su uvrštena na arapskom jeziku i oni svjedoče u korist zanimanja za Izutsuov opus i među arapskim čitateljstvom. Knjiga predstavlja neizostavno štivo za sve one koji se zanimaju za opus T. Izutsua, bivšeg profesora s Keio univerziteta, predavača na Imperijalnoj akademiji u Teheranu i McGillu u Montrealu te člana Institut International de Philosophie (Pariz).

¹ Tekst je prikaz knjige *Japanski doprinos islamskim studijama: naslijeđe Toshihiko Izutsua otvoreno interpretaciji*, Kuala Lumpur, IIUM Press, 2010, 338

² The text is review of book *Japanese Contribution to Islamic Studies: The Legacy of Toshihiko Izutsu Interpreted*, Kuala Lumpur, IIUM Press, 2010, 338 pp.

1) „Struktura zbiljnosti u Izutsuovoj orijentalnoj filozofiji“ profesora Yoshitugua Sawajia s Tenri univerziteta u Japanu predočava Izutsuov filozofsko-semantički pokušaj da integrira orijentalne tradicije mišljenja u organsko jedinstvo nazvano „orijentalna filozofija“;

2) „Lingvistička konstrukcija zbiljnosti: Izutsuova semantička hermeneutika kur’anskog Weltanschauunga“ dr. Abdul Kabira Hussaina Solihua (IIUM) fokusira se na orijentalne tradicije mišljenja, poglavito islama, odnosno ključne kur’anske pojmove iz etičkih i teoloških perspektiva, gdje je semantička strukturalna analiza primijenjena na Kur’an, sukladno autoru, prvenstveno metodološkog, a ne hermeneutičkog karaktera;

3) Mjesto Mulla Sadrovog djela *Kitāb Al-Mashā’ir* u Izutsuovoj filozofiji profesora Shigerua Kamade sa Instituta za orijentalnu kulturu Univerziteta u Tokyju pokušaj je otkrivanja „tipologije artikuliranja zbiljnosti“, i to s naročitim fokusom na rečenom djelu;

4) i 5) „Kur’anski svjetonazor zaslužuje više istraživanje“ Halila Rahmana Ačara (Van, Turska) i „Preispitivanje Izutsua u postmodernom okviru“ Janana Izadija i Ahmada Famarza Gharamalekija, oba sa Univerziteta u Teheranu, ističu pozicije Izutsuovog akademskog pristupa i djela u suvremenom kontekstu;

6) „Semantička metodologija u Izutsuovim kur’anskim i sufijskim studijama“ arapski esej Mohameda Ben Nasra sa Instituta za humanističke znanosti u Parizu kazuje da je Izutsu bio zainteresiran za pomirbu između „dekonstrukcionizma“ i „strukturalizma“, inspiriran pisanjem Jacquesa Derride;

7) „Izutsuove hermeneutičke perspektive kur’anske interpretacije“ Makota Sawajia sa Tohoku univerziteta u Japanu govori o upotrebi „kur’anskog horizonta“ u dubokom i holističkom značenju kur’anskih ključnih pojmova;

8) „Fenomen sinonimije između kur’anskih vokabulara u mislima Toshihika Izutsua“ arapski esej Aliyya Reze Dada sa Ferdowsi univerziteta u Mashhadu, također o ključnim kur’anskim pojmovima;

9) „Bog i čovjek u djelima Toshihika Izutsua“ Ibrahima Abu Bakra s Nacionalnog univerziteta u Maleziji analizira ovaj odnos kroz nekoliko Izutsuovih djela;

10) „Povezujući događaje čiste svijesti: upotreba Izutsua kako bi se oslovio problem filozofije misticizma“ Sajjida Rizvija, direktora Centra za islamsku filozofiju Univerziteta Exeter analizira mogućnosti čistih mističkih iskustava;

11) „Značaj Izutsuovog naslijeđa za komparativne religije“ profesora usporednih religija Kojire Nakamure kazuje o Izutsuovim akademskim postignućima kao velikom doprinosu proučavanju i religijskog misticizma;

12) „Izutsuov prinos proučavanju komparativnih religija: procjena njegovog djela *Sufizam i taoizam*“ Anisa Malika Thohe sa IIUM-a, inače priređivača ovog editorijala, također je prinos prethodnoj temi;

13) i 14) „Etički diskurs u Kur'anu: analitička studija pojma *Hudā* u Izutsuovoj konceptualizaciji“ Ibrahima Shogara sa IIUM-a i „Razvijanje etičkih temelja islamske ekonomije: Pristup i doprinos Toshihika Izutsua“ Hafasa Furqanija i Mohameda Aslama Haneefa, obojica sa IIUM-a, kazuju o etičkom diskursu;

15) „Reference uspostave koncepta sukladno profesoru Toshihiku Izutsuu: koncept „Allāh“ kao primjer“ arapski esej Eisa Ali Al-Akouba s Univerziteta Aleppo istražuje izvore ili reference na kojima je Izutsu ustanovio ključne pojmove u kur'anskom *Weltanschauungu*;

16) i 17) „Procjena Izutsuovog razumijevanja pojma Allāh u njegovom djelu *Bog i čovjek u Kur'anu*“ Ahmada Moyia Gada i Isa Muhammada Maishanua, obojica iz Nigerije; „Između orijentalizma i islama: kratice Toshihika Izutsua“ Mehmeta Atalaya sa Univerziteta u Istanbulu govore o orijentalističkoj tradiciji koja je dominirala poljem islamskih studija na Zapadu;

18) i 19) „Raskrivanje koncepta čovjeka i univerzuma u klasičnim malajskim islamskim tekstovima koristeći Izutsuov pristup“ Hussaina Othmana s Univerziteta Tun Hussein Onna u Maleziji i „Naslijeđe Toshihika Izutsua u Turskoj: primjena semantike u suvremenim kur'anskim studijama“ Necmettin Gökkira sa Univerziteta u Istanbulu govori o naslijeđu malajskog i turskog govornog područja, to jest njihovim lokalnim situacijama.

K tomu još, ako uobzirimo činjenicu da je već 1958. godine Izutsu prvi puta preveo Kur'an s arapskog u japanski jezik i činjenicu da je ovaj prijevod još uvijek relevantan i u upotrebi odonda, te da je bio izvanredan u učenju stranih jezika (poznavao je preko dvadeset istočnjačkih i zapadnjačkih jezika), jasno je da je riječ o jednom od najvećih japanskih mislitelja dvadesetog stoljeća i ovom u korist svjedoči njegovo uključanje u *Japanese Philosophy: A Sourcebook* (UHP, 2011.) priređivača Jamesa W. Heisiga, Thomasa P. Kasulisa i Johna C. Maraldoa (vidjeti napose stranu 913). No, iako je odrastao u zen budističkoj tradiciji, studirao je čitav niz filozofskih i mističkih tradicija. Otuda i njegovo zanimanje za lingvistiku, semantiku, lingvističku filozofiju

i semiotiku, te inkliniranje ka postmodernizmu i suvremenoj novoj misli F. de Saussurea, Rolanda Barthesa, Jacque Lacana i Jacque Derride, kao i komparativnu filozofiju, odnosno ‘meta-filozofiju’ filozofija, tj. temeljnu strukturu svih istočnjačkih filozofija koja započinje pažljivom semantičkom analizom strukture temeljnih koncepata svakog uključenog filozofskog sustava u ovoj svojevrsnoj rekonstrukciji istočnjačke filozofije (primjerice, vidjeti o tomu Izutsuov serijal o orijentalnoj filozofiji Keio University Pressa: <http://www.keio-up.co.jp/kup/eng/series/8590.html>).

I na kraju, no ne manje važno, surađivao je sa svojom suprugom Izutsu Toyoko na nekoliko eseja u izvanrednoj knjizi o japanskoj estetici.